

Allt skulde betragtes som Gjældsbreve, lydende paa Iahndehaveren, turde være oversflødig. Jeg vil indrømme, at en saadan Udtalelse ikke er aldeles nødvendig; men jeg troer, at det er godt, at det fremtræder skarpt i Loven, at disse nye Documenter, der ikke ere egentlige Gjældsbreve, ved Loven gjøres til saadanne, og saaledes for Fremtiden blive at betragte og behandle som egentlige Gjældsbreve. Saare uvigtig er Sagen ikke; men jeg skulde troe, at det var meget godt, om Tillæget blev staaende.

— Naar den høitærede Minister gjorde en Bemærkning om Betydningen af Endossement — det var med Hensyn til den Deel af § 5, som Udvalget har foreslaaet skulde udgaae, da var Angrebet ogsaa nærmest rettet paa nogle Ord i Betænkningen. Det er ganske rigtigt, som den høitærede Minister sagde, at Henviisningen til § 12 i Bexelloven ikke skal have den Betydning, at Endossement paa denne Art Bevise, naar der ikke siges at Valuta er annammet, kun skulde være Endossement til en Fuldmægtig; men Udvalget har formæent, at den Tanke, der var udtalt i § 5, turde være unberkastet Tvivl ligeoverfor vor almindelige Lovgivnings Betragtning af Endossement, og det vil vistnok den ærede Minister ikke kunne benægte. — Efter den Mødtægtelse, som vore Forslag have erholdt fra den høitærede Ministers Side, for disse vistnok vente Tilslutning fra det høie Thing.

Besæft. Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre. Det blev af den ærede Ordfører ytret, at jeg ikke havde opfattet det engelske System rigtigt. Jeg skal med Hensyn hertil gjøre opmærksom paa, at man i England Intet kjender til Bevillinger. Det er en af mine Hovedbetragtninger, at man ikke her vil lade sig nøie med den almindelige Handelsgang, men vil have Bevillinger, og det er ikke Engelsk. I England lægger man Bægt paa Pantfætningen; den frygter man her. Hvis den ærede Forsamling har gennemgaaet Udvalgets Motiver, vil den have seet, at Pantfætninger er Noget, man har været meget bange for. — Jeg skal endnu tillade mig en anden Bemærkning. Den ærede Ordfører ytrede, at jeg havde taget feil, naar jeg sagde, at den

Mand, der kjøbte 100 Sække Kaffe, der vare i et Oplagshuus, speculerede med Andres Varer, idet han, naar han kom i Besiddelse af warrant, var virkelig Eier. Men det er just det Uhelbige, at han ikke vil komme i Besiddelse af warrant. Der er nemlig ingen Mand, der har oplagte Varer i et Pakhuus, som vil udlevere sine warrants, før han har faaet Betaling for Varerne; dette er netop Meningen med det hele System.

Formanden: Inden Forhandlingen sluttes, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der til § 4 er af Udvalget stillet det Endringsforslag, at der ved Slutningen af det 1ste Stykke skal i Parenthes tilføies „ifr. § 9“. Den ærede Ordfører er vel enig i, at der herved sigtes til den foreslaaede nye § 9? (Ordføreren: Ja!) Som Følge deraf skal jeg ikke lade afstemme over dette Endringsforslag, før efter Afstemningen over den nye § 9. Der vil ikke blive afstemt over andre Paragrapher end dem, hvortil der er stillet Endringsforslag, med mindre Afstemning særligt maatte blive forlangt.

Da ikke flere begjærede Ordrer, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget:

Istedetfor § 1 sættes en ny Paragraph, saalydende:

Justitsministeriet bemyndiges til at meddele Interessentstaber eller Enkeltemænd, der agte at oprette Oplagshuus, Berettigelse til at udfærdige Bevise for Varernes Mødtægtelse (Oplagsbeviis), paa særegne Kertil af Ministeriet udfærdigede eller mærkede Blanketter med den Virkning, at de oplagte Varer ikke kunne afhændes eller pantsættes undtagen igjennem en Overdragelse eller Pantfætning af Beviset selv, og ei heller gjøres til Gjenstand for Arrest, Beslag eller Execution, uden igjennem en Forsølgning mod Beviset.

over hvilket Afstemningen var begjært foretagen ved Navneopraab af følgende Medlemmer: Bjerring, F. Jørgensen, N. Pedersen, Borgen, P. Hansen, Knudsen, C. Hansen, Møller,